

„Moralność psychoterapii psychodelicznej”

Napoleon Waszkiewicz, Klinika Psychiatrii, Uniwersytet Medyczny w Białymstoku, ul. Wołodyjowskiego 2, 15-272 Białystok

Abstrakt:

Rzeczywistość, zastosowania oraz dylematy etyczne związane z wykorzystaniem substancji psychodelicznych w leczeniu zaburzeń psychicznych istnieją od około 70 lat. Początkowe badania z lat 50.–60. XX w. zostały przerwane przez restrykcje prawne, jednak współcześnie obserwuje się ich renesans, wspierany przez nowe badania i instytucje naukowe. Psychodeliki, takie jak psylocybina, MDMA czy ketamina, wykazują potencjał w terapii depresji, PTSD i uzależnień, często wzmacniając efekty psychoterapii. W prezentacji omówiono różne modele terapii (psycholityczna, psychodeliczna, anaklityczna, hypnodeliczna, itp.) oraz strukturę sesji: przygotowawczą, właściwą i integracyjną. Mechanizmy działania obejmują m.in. wpływ na receptory serotoninowe, wychwyty zwrotne monoamin, receptory NMDA oraz neuroplastyczność mózgu. Jednocześnie podkreślono ryzyka, takie jak możliwe skutki uboczne, nadużycia czy komercjalizacja badań. Kluczowe problemy etyczne dotyczą bezpieczeństwa pacjentów, kompetencji terapeutów oraz rzetelności informacji medialnych. Mimo obiecujących wyników konieczne są dalsze badania i ostrożne podejście kliniczne.